

Beste lezers, beste sympathisanten,

Het is alweer enige tijd geleden dat wij jullie nog een Roffels en Noten toestuurden, dus we verzamelden weer eens wat nieuwtjes, legden ons oor eens te luisteren, en we beleefde weer een en ander om deze uitgave compleet te maken.

Nadat wij het jaar feestelijk hebben ingezet met een goed verzorgd vrouwensoeper, mocht het feestcomité zich weer eens van zijn beste zijde laten zien, bij de inrichting van de Duitse Dag. Het moet gezegd dat de leden van het feestcomité echt geen enkele moeite sparen om de betere blaas-muziek naar onze zaal te halen. Behalve onze eigen Jekerlanders, in nieuwe outfit gestoken, mocht Will van Golde en zijn medewerkers rekenen op de muzikale ondersteuning van de muzikanten van de Alpenjager uit Kotem en de Flippers uit Itteren. Als klap op de vuurpijl Marlenticka uit Reijmerstock. Dit laatste ensemble hoort echt bij de top van de blaas-orkesten in Nederland. Zij werden nog maar pas Nederlands Kampioen in de zogenaamde top-klasse, en dat betekent heel wat. De vriendschapsbanden met deze mensen zijn inmiddels dermate groot dat deze jongens met veel genoegen en inzet ook de Duitse Dag weer opgeluisterd hebben. De belangstelling was van bij het begin van de namiddag erg groot, wat zeker een opsteker mag zijn voor de inrichters.

Na de Duitse Dag is het al snel carnaval en samen met de Peumpeleire konden wij ook dit jaar weer een geslaagd carnavalsbal op touw zetten. Wij hopen dat wij met de Peumpeleire goede afspraken kunnen blijven maken, om ook in de komende jaren het carnavalsgebeuren in ons dorp een extra dimensie te kunnen geven. Veel van onze eigen jeugd heeft zich dit jaar, samen met andere leeftijdsgenoten, gegroepeerd in een nieuwe carnavalsgroep, met name "Sjût in", en met hun groep waren ze ook ruim vertegenwoordigd op het Peumpeleire-carnavalsbal. Langs deze weg wensen wij deze nieuwe groep veel succes, en rekenen wij ook in de toekomst op fijne samenwerking tijdens de carnavalsperiode.

Zo werd het jaar 2003 traditioneel met veel luister en plezier ingezet, waarbij heel wat mensen de handen uit de mouwen hebben gestoken, waarvoor zoals altijd onze waardering en dank.

Toneel

Natuurlijk mogen wij in deze editie onze toneelgroep niet vergeten. Dit jaar bracht regisseur Rene Meers met zijn toneelspelers het stuk "Wèè van de drèj". Oorspronkelijke titel van het stuk is "Daar komt de bruid". dat werd geschreven door George Dierick.

Het hele verhaal vertellen van een vrijgezel, waarvoor een bijna radeloze moeder wel drie mogelijk bruiden heeft opgetrommeld, en waar grootvader uiteindelijk met de vierde bruid hoogtij gaat vieren, hoeft wellicht niet meer, want wij kunnen ons nauwelijks nog voorstellen dat iemand onder jullie deze klucht niet gezien heeft.

Wist je trouwens dat het dit jaar alweer voor de vijfde maal was dat onze acteurs voor het voetlicht traden. Dat alleen al is een grote proficiat waard. Vier voorstellingen waren er voorzien. Een betere waardering dan vier maal te mogen spelen voor een volle zaal kan je bijna niet krijgen.

Wij mogen terecht fier zijn op al diegenen die meegewerkt hebben aan deze voorstellingen - regisseur, spelers, voorzeggings, technici, decorbouwers, kapster, grime - kortom met hen allen hebben ze er weer eens mooi werk van gemaakt.

Volgend jaar zijn ze zeker weer op de afspraak, en hopelijk jullie ook!

Lenteconcert

Inmiddels zijn wij muzikaal ook aan het meer ernstige werk begonnen en vond dus ons lenteconcert plaats.

Wij mochten dit jaar een beroep doen op drie korpsen, met name de Koninklijke Harmonie Salvia uit Heers, de Fanfare Sint Hubertus uit Maastricht en de Harmonie Sint Walburgia uit Amby. Deze harmonie

werd afgelopen maand januari Nederlands Kampioen in de afdeling Uitmuntendheid.

Ook voor dit concert mochten wij op vrij veel publieke belangstelling rekenen, hetgeen toch een positieve vaststelling mag zijn, in een tijd waar veelal de opkomst van publiek bij dergelijke gelegenheden tanend is. Alle deelnemers brachten mooie, gevarieerde concerten waarbij het aangenaam luisteren was.

Zoals aangekondigd hebben wij bij gelegenheid van ons lenteconcert een ere-bestuur geïnstalleerd. De eerste hierin opgenomen leden zijn oud-muzikanten Jean Schellings en Hubert Nicolaes en oud-bestuurslid Jean Brems. In een korte toespraak hield de voorzitter eraan hen te bedanken voor hun jarenlange inzet voor de vereniging. Door omstandigheden kunnen deze leden niet meer heel actief deelnemen aan het verenigingsleven, maar in hun hart zijn ze zeker nog nauw verbonden met het wel en wee van dit korps. Speciaal voor het nieuwe ere-bestuur werd een diploma gemaakt, dat zeker een plaats zal krijgen in de woning van deze mensen. Wij als vereniging willen hiermee uitdrukken dat wij hen blijven waarderen voor al wat zij voor ons betekend hebben.

Ook maakten wij van dit lenteconcert gebruik om de nieuwe instructeur van onze drumband aan het publiek voor te stellen. Nadat Marc Vrijens, want zo heet hij dus, al een uitvoering had verzorgd in Valmeer, was dit zijn eerste uitvoering met de drumband voor eigen publiek. Marc Vrijens is zeker niet onbekend in ons midden. Zijn grootouders zijn afkomstig van Kanne en woonden in de Bejats. Marc bracht zijn jeugd door in Vroenhoven en woont nu in Hees. Hij volgde muziekstudies en studeerde ook af aan het Lemmensinstituut in Leuven waar hij een eerste prijs behaalde. Nadat wij een vacature hadden uitgeschreven en Marc hierop als een der eersten reageerde, hebben wij een aantal proefrepetities met hem doorgenomen. Zijn aanpak was al dadelijk duidelijk. Onze drummers hebben nu niet altijd een trom nodig om naar de repetities te komen, want ritmisch lezen, en dergelijke dingen meer, daar wordt ook heel wat tijd in gestoken. Wij zijn ervan overtuigd dat wij een goede keuze gemaakt hebben, en

hopen nog vele jaren te mogen samenwerken met Marc. Wij wensen hem alleszins alle succes en medewerking toe.

En als we dan toch aan het feesten waren, dan mocht daar iemand van Vlamo niet aan ontbreken die aan de drumband de negende wimpel van Nationaal Kampioen kwam overhandigen. Met een korte toespraak klaarde Johnny Cleuren die klus. Hij benadrukte nogmaals de nieuwe wegen die wij met Vlamo opgaan. De wedstrijden die nu (hopelijk) wat drukker bezet gaan worden zodanig dat de horisonten ook verder open gaan in onze muzikwereld. i^en titel, dat betekent dat wij er nog maar één te gaan heen om aan tien tSiomen. Beste Marc en beste drummers, weet dat wij ook dit jaar weer op jullie rekenen.

Solistenwedstrijd

In ons vorig blaadje kon je lezen dat Heide Thijs zich door een uitstekende prestatie in Herk de Stad, plaatste voor de nationale wedstrijd die doorging in het Lemmensinstituut in Leuven op zaterdag 26 april. In een zeer streng beoordeelde wedstrijd zette Heidi opnieuw een zeer verdienstelijke prestatie neer, en behaalde zij uiteindelijk 77 procent der punten. Heide, je mag terecht fier zijn. Proficiat!

Proficiat ...

Willen wij in dit blaadje ook zeggen tegen Vico en Danielle Oderkerken-Mommers. Op 8 april immers schonk Danielle het leven aan een derde zontje Yoeri. Vico en Danielle wonen in de Oudeweg 31.

Stefan Bogaers, leerling bij de drumband, mocht op zondag 27 april het Heilig Vormsel ontvangen in onze parochiekerk. Aan Stefan en zijn familie ook van harte gelukwensen.

Een Korps Stelt Zich Voor

De Koninklijke Harmonie Sint Martinus Riemst zou het laatste korps Zijn van onze fusiegemeente dat wij aan u voorstellen. Met veertien zijn we namelijk in Riemst, harmonieën en fanfares. Maar er bestaat sedert enige tijd een vijftiende muzikaal ensemble.

De geschiedenis van de harmonie Sint Martinus uit Riemst is eigenlijk bijna gelijk aan deze van al de muziekverenigingen in onze gemeente. Deze muziekvereniging werd opgericht in 1898 onder impuls van onderwijzer Marcel Meers. De heer Filip Neven is de eerste voorzitter en secretaris, toen nog plechtig "schrijver" genoemd, was de heer Noelmans. Veearts Nelissen was de eerste schatbewaarder, en als eerste dirigent fungeerde de heer Pierre Rutten.

De nieuwe vereniging telde een dertigtal leden, uit Riemst en Heukelom. Een muziekkorps zonder vaandel, dat kon niet, en een zekere heer Guffens schonk de eerste drapeau. Bij Dennis, in het café De Lindeboom, werden de eerste instrumenten uitgedeeld, en wij spreken dan van het jaar 1899. Wie zich de bijdrage over Sint Hubertus Heukelom nog voor de geest kan halen, zal weten dat er in 1902 meer dan een haar in de boter zat. De muziekvereniging valt in twee delen uiteen. Heukelom gaat zijn eigen weg, en in Riemst zal meester Boelen vanaf nu muzikles geven aan een twintigtal muzikanten. Het gaat hen voor de wind, en ook dit korps weet de eerste wereldoorlog te doorstaan. In 1919 is de vereniging zelfs in staat om voor 4250 frank, tweeënveertig nieuwe instrumenten aan te kopen. Gerepeteerd werd in de toenmalige melkerij in de Calesteeg, daar waar het nu Paenhuisstraat heet. In 1923 wordt de VZW opgericht onder leiding van burgemeester Henri Nelissen, die ook het voorzitterschap zal waarnemen. Helaas komt er in 1932 opnieuw onenigheid in de rangen van Sint Martinus, en de harmonie wordt weer eens opgesplitst, ditmaal in een deel dat de naam Harmonie Sint Martinus blijft houden en een ander deel dat zich de fanfare Moed en Spoed gaat noemen. Elk van hen betrok een eigen lokaal. De harmonie bleef in de muziekzaal, die inmiddels verdwenen is. De zaal stond tegenover de huidige bushalte.

Na de tweede wereldoorlog weet Louis Bamps de eenheid tussen de groepen te herstellen. Hij geeft de vereniging een nieuwe en heel toepasselijke naam: Harmonie Sint Martinus Verenigde Vrienden. Louis Bamps wordt dan ook voorzitter van de vernieuwde harmonie. Een kleine bijzonderheid hier is toch dat beide dirigenten van de twee afzonderlijke delen, de Mathieu Dejongh (Moed en Spoed) en Christiaan Loyens (Sint Martinus) om beurt het dirigeerstokje mogen hanteren. Waarschijnlijk was dat niet de meest handige methode, en in 1947 komt er een nieuwe dirigent uit Maastricht, de heer Castermans. Deze dirigent zal een kwarteeuw aan de muzikale leiding blijven van Sint Martinus, namelijk tot in 1973. Inmiddels heeft de harmonie in 1950 bij besluit van onze toenmalige Prins Regent, Karel, de machtiging gekregen om de titel Koninklijk in haar vaandel te voeren. In 1956 komt in Riemst al de eerste drumband de rangen van de muzikanten vervoegen. De eerste instructeurs zijn de heren Weerst en Cox. De drumband van de Koninklijke Harmonie Sint Martinus was een "jongensdrumband". In 1971 werd deze in zijn geheel vervangen door een "meisjesdrumband", waarmee de eerste dames ook meteen hun opwachting maakten in de harmonie.

Na de heer Castermans als dirigent zal Albert Houben gedurende vijfjaar deze functie waarnemen. Op zijn beurt wordt hij in 1978 opgevolgd door dirigent Luc Vergauwen. Het is ook in dat jaar dat Chretien Vos de nieuwe voorzitter wordt en dat de harmonie haar eerste handelsbeurs organiseert. Wij onthouden daarna een snelle dirigentenwissel. In 1983 krijgt Gerard Cleuren het stokje in handen om het in 1987 weer terug te geven aan LUC Vergauwen. Inmiddels heeft de harmonie als hoogtepunt van haar werkjaar een heuse handelsbeurs weten uit te bouwen, en velen onder ons kunnen zich waarschijnlijk herinneren hoe in 1990 de toen immense populaire groep Clouseau te gast was in Riemst. In 1992 komt er opnieuw een dirigentenwissel. Nu is het weer de beurt aan William Moermans om gedurende enkele jaren voor het korps te staan. Hij zal deze functie waarnemen tot in 1997. Inmiddels heeft de harmonie haar verouderde zaal moeten verlaten en onderdak gekregen in het patronaat aan de Klein Lafeltstraat. Dankzij een goede financiële werking kan zij echter mee investeren in het

nieuw te bouwen Paenhuys, waar de harmonie dan ook een vast repetitielokaal krijgt.

Inmiddels zijn wij dus in 1997 en de harmonie maakt zich op voor haar groot jubileum. Zij doet dat muzikaal onder leiding van de heer Guido Dreessen. Met enorme inspanningen weet hij het korps promotie te bezorgen naar de afdeling uitmuntendheid. Huidig voorzitter van de harmonie Sint Martinus is de heer Piet Schiepers. Sedert kort wordt de harmonie geleid door de heer Conrad Onclin, die wij inmiddels al kennen, zeker via het houtblazersensemble Concertino.

En het is precies met deze nieuwe ster aan het muzikale Riemster firmament dat wij bij onze volgende Roffels en Noten onze reeks over de Riemster muziekverenigingen zullen afsluiten.

Langs deze weg, aan Sint Martinus Riemst, bedankt voor de bijdrage. Wij wensen hun nog veel succes bij alles wat ze ondernemen.

Toemaatje

Bij vele gelegenheden, discussies, vergaderingen en dergelijke, hoor je wel eens mensen zeggen dat zij uit principe dit....uit principe dat.... Deze week, beroepshalve weer in druk overleg gewikkeld, kwam iemand van mijn medewerkers verrassend uit de hoek met een uitspraak van oud politicus Gaston Eyskens (ooit nog eerste minister van dit land). Gaston Eyskens heeft eens gezegd:

PRINCIPES HEBBEN IS ZOIETS ALS MET LUCHT IN JE BUIK ZITTEN. HET IS MOOI JE ERAAN TE HOUDEN, MAAR AF EN TOE MOET JE TOCH EENS LOSSEN.